

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**
sídlem Dobrovského 1310/64, 602 00 Brno
insolvenčního správce FAU s. r. o.
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupeného advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017 č. j. 11572-2/2017-900000-302,
ve věci zastavení odvolacího řízení řízení ve věci povolení k provozování daňového skladu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení..

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:**A.**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání FAU s. r. o. a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 21. 10. 2016 č. j. 115562-10/2016-570000-11, kterým bylo zastaveno odvolací řízení proti rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 9. 2016 č. j. 18029-32/2016-570000-11, kterým bylo FAU s. r. o. vydáno povolení k provozování daňového skladu a současně zrušeno původní povolení k provozování daňového skladu ze dne 8. 12. 2015. Důvodem zastavení odvolacího řízení bylo zrušení nepravomocného rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 9. 2016 č. j. 18029-32/2016-570000-11 rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 12. 10. 2016 č. j. 116908-9/2016-570000-11. Důvodem rozhodnutí ze dne 12. 10. 2016 byla ztráta bezdlužnosti a ekonomická nestabilita FAU s. r. o.
2. Žalobce namítá, že FAU s. r. o. přestala být bezdlužnou a stala se ekonomicky nestabilní jen pro existenci zajišťovacích příkazů Specializovaného finančního úřadu ze dne 23. 9. 2016 a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dnů 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016, které byly ihned po jejich vydání exekuvovány. Všechny tyto zajišťovací příkazy však byly v soudním přezkumu shledány nezákonnými.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zastává názor, že odvolací řízení proti rozhodnutí, které bylo v mezidobí zrušeno, se stalo podle § 106 odst. 1 písm. f) zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, bezpředmětným. Proti tomuto závěru žalobce ničeho nenamítá a nenamítala to ani FAU s. r. o. v odvolacím řízení.

B.

4. Soudu je z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, dále známo, že FAU s. r. o. byla do 23. 9. 2016 aktivním podnikatelem v obchodu s minerálními oleji. Hodnota jejího majetku dosahovala desítek miliónů Kč, její obrat dosahoval miliard Kč ročně, FAU s. r. o. měla řádně složeny záruku na zajištění provozu daňového skladu a kauci distributora pohonných hmot a sjednal i záruku u Allianz – Slovenská poisťovna a.s. přijatou celní správou ve výši 100 mil. Kč. Rozhodnutím celního úřadu ze dne 22. 9. 2015 č. j. 6626316/2015-570000-11 bylo FAU s. r. o. dokonce sníženo zajištění spotřební daně, když byla hodnocena jako finančně stabilní, řádně a včas plnící své platební povinnosti, plně schopna dostát svým finančním závazkům, aktivně spolupracující s daňovými orgány.

C.

5. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že FAU s. r. o. byla rozhodnutími Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. 2015 a ze dne 7. 8. 2015 vyzvána jako ručitel k úhradě nedoplatku na dani z přidané hodnoty za dlužníka VERAMI International Company s. r. o. v celkové výši 200 374 719,53 Kč. Odvolání proti těmto rozhodnutím byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství z 22. 9. 2016 a z 13. 10. 2016.

6. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že vůči FAU s. r. o. byly ve dnech **23. 9. 2016 a 30. 9. 2016** vydány zajišťovací příkazy Speciálního finančního úřadu a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj k zajištění úhrady daňových povinností v celkové výši převyšující 540 mil. Kč. Tyto zajišťovací příkazy byly vydány jako okamžitě exekučovatelné, tj. bez jakékoli pariční lhůty. K okamžité exekuci též dne **23. 9. 2016** došlo, čímž „z minuty na minutu“ došlo k utlumení podnikatelské činnosti FAU s. r. o. a zamezení jejího přístupu k aktivům. Odvolání proti uvedeným zajišťovacím příkazům byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 10. 2016 a rozhodnutími Generálního ředitelství cel ze dnů 10. 11. 2016 a 12. 12. 2016. Pro úplnost je třeba dodat, že Generální ředitelství cel změnilo zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj tak, že změnilo lhůtu splatnosti na tři dny, což ovšem s ohledem na proběhlou exekuci nemělo žádný efekt.

D.

7. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 známo, že všechna rozhodnutí Generálního ředitelství cel a všechny zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 6. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2018 č. j. 22 Af 8/2017-113, který nabyt právní moci dnem 25. 5. 2018. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019 č. j. 10 Afs 172/2018-42, který nabyt právní moci dnem 4. 4. 2019.
8. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 9/2017 známo, že všechna rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství a všechny zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 6. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2017 č. j. 22 Af 9/2017-84, který nabyt právní moci dnem 10. 7. 2017. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017 č. j. 4 Afs 140/2017-54, který nabyt právní moci dnem 1. 12. 2017. Ústavní stížnost proti rozsudku krajského soudu byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 2863/17.
9. Konečně, krajský soud doplnil dokazování rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2019 č. j. 29 Af 102/2016-335, který nabyt právní moci dnem 12. 6. 2019. Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně zrušil veškerá rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství uvedená v bodě 5. odůvodnění tohoto rozsudku.

E.

10. Krajský soud již o věci rozhodoval rozsudkem ze dne 17. 6. 2019 č. j. 22 Af 76/2017-71; ten byl však zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2020 a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
11. Ve zrušujícím rozsudku Nejvyšší správní soud zavázal zdejší soud závazným právním názorem, že: „(...) dle názoru Nejvyššího správního soudu se však situace, k níž došlo v projednávané věci, liší od dříve dovozených judikatorních výjimek z aplikace § 75 odst. 1 s. ř. s. Zejména je třeba zdůraznit, že v projednávané věci nedošlo ke zrušení rozhodnutí, které stricto

sensu podmiňovalo rozhodnutí žalovaného ve věci zastavení odvolacího řízení. Ne každé rozhodnutí, na něž ve vnějším světě navazuje vydání jiného rozhodnutí, lze považovat za rozhodnutí podmiňující v sérii řetězcích se rozhodnutí. Z citované judikatury vyplývá, že podmiňující rozhodnutí je takové, bez něhož nemůže být podmíněné rozhodnutí vůbec vydáno, resp. nemůže existovat – takové rozhodnutí je podle výslovné právní úpravy nezbytnou podmínkou pro vydání navazujícího (podmíněného) rozhodnutí. Typický řetězec vzájemně podmíněných rozhodnutí představují územní rozhodnutí, stavební povolení a kolaudační rozhodnutí (soulas) podle stavebního zákona. Jde-li o stavbu vyžadující vydání těchto rozhodnutí (která nepodléhá některému ze zjednodušených povolovacích procesů), nelze například vydat stavební povolení bez územního rozhodnutí, a naopak pozdější zrušení územního rozhodnutí se projeví i v řízení o přezkumu stavebního povolení. Ostatně rozšířený senát v usnesení Peklo na Čertovině zmínil, že pokud by nešlo o řetězcí se, nýbrž subsumovaná rozhodnutí, byla by soudně přezkoumatelná v rámci přezkumu konečného rozhodnutí bez dalšího (na základě § 75 odst. 2 s. ř. s.); nelze proto konstruovat jiný režim jejich přezkumu jen proto, že jsou v případě volby zákonné koncepce řetězení samostatně soudně přezkoumatelná.

Naproti tomu v posuzovaném případě bylo sice zastavení odvolacího řízení důsledkem zrušení povolení k provozování daňového skladu, nelze však tvrdit, že by rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu bylo právním řadem výslovně předvídanou podmínkou pro zastavení odvolacího řízení (k němu mohlo dojít i z jiných důvodů). Navíc vztah mezi těmito rozhodnutími zůstává pouze v procesní rovině, zatímco řetězcí se rozhodnutí na sebe navazují i co do úpravy hmotných práv a povinností svých adresátů a jejich řetězení je výslovně právní úpravou stanoveno.

Krom toho, jak konstatoval rozšířený senát v citovaném usnesení, „soud zohlední pouze takovou nezákonnost podmiňujícího rozhodnutí, jejíž důvod byl dán již v době vydání podmíněného rozhodnutí, avšak která dosud nebyla autoritativně zjištěna.“ Tato podmínka zjevně nebyla v nyní posuzovaném případě splněna. Aniž by zde Nejvyšší správní soud předjímal rozhodnutí v řízení sp. zn. 5 AfS 323/2019, lze poznamenat, že v rozsudku č. j. 22 Af 56/2017 - 77 krajský soud – se stejným odůvodněním jako v nyní projednávané věci – zrušil rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání ve věci povolení k provozování daňového skladu, nikoli i prvostupňové rozhodnutí o povolení, a učinil tak také na základě skutečností, které nastaly až po vydání tohoto rozhodnutí (zrušení zajišťovacích příkazů a ručitelských výzev), nikoli pro jeho vlastní nezákonnost nebo vady řízení, které jeho vydání předcházely.

Přesvědčivý není ani argument krajského soudu, že společnost FAU nemohla požádat o nové povolení k provozování daňového skladu s ohledem na § 20 odst. 3 zákona o spotřebních daních, a tudíž pro ni nebyla jiná možnost nápravy než přihlédnout k novým skutečnostem v tomto řízení. Podle tohoto ustanovení platí, že pokud bylo povolení k provozování daňového skladu zrušeno z moci úřední [...] může osoba, již bylo toto povolení zrušeno, podat návrh na vydání povolení k provozování daňového skladu nejdříve po uplynutí 2 let od zrušení tohoto povolení. Celní úřad zrušil povolení k provozování daňového skladu rozhodnutím ze dne 12. října 2016. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek (§ 109 odst. 5 daňového řádu), prvostupňové rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu je nadále účinné a vykonatelné (§ 103 odst. 1 a 2 daňového řádu) – ke zrušení povolení k provozování daňového skladu tedy došlo okamžikem jeho oznámení společnosti FAU. Krajský soud rozhodoval až dne 17. června 2019, tedy až po uplynutí dvouleté lhůty, po níž společnost FAU nemohla požádat o nové povolení k provozování daňového skladu.

V této souvislosti se jeví pádnou námitka stěžovatele, že pokud by krajský soud zvažoval existenci výjimečných důvodů k prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. pro pozdější skutkové okolnosti, nemohl by selektivně vybírat jen některé, nýbrž by musel přihlédnout i k jiným skutkovým novotám, aby mohl učinit závěr, že takový postup je s to efektivně ochránit veřejná subjektivní práva daňového subjektu. Jinak řečeno, krajský soud by se v souladu s principem plné jurisdikce musel „vžít“ do postavení správního orgánu a provést komplexní úvahu, kterou by po zrušení svého rozhodnutí na základě nových skutečností prováděl správní orgán (srov. přiměřeně bod 43 výše citovaného usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 104/2013 - 43 a bod 41 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. června 2019 č. j. 6 Afs 60/2019 - 43). V daném případě však krajský soud skutkový stav existující ke dni vydání svého rozsudku nezhodnotil komplexně, naopak si vybral pouze ty okolnosti, které dle jeho názoru činily zastavení odvolacího řízení nezákonným.

Dále je třeba uvést, že další rozhodnutí krajských soudů v kauze společnosti FAU, tedy rozsudky, jimiž byly zrušeny zajišťovací příkazy a ručitelské výzvy, jsou pro posuzovanou pokračování věc irelevantní, neboť odvolací řízení se týkalo výlučně rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu. Zrušení tohoto povolení sice bylo jedním z širších následků vydání zajišťovacích příkazů a ručitelských výzev, avšak mezi těmito rozhodnutími a zastavením řízení o odvolání proti rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu již v žádném případě není dostatečně úzká vazba, např. v kvalitě tzv. podmiňujících, resp. řetězcích se správních aktů.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že v projednávaném případě měl krajský soud postupovat podle § 75 odst. 1 s. ř. s. a při posouzení rozhodnutí žalovaného zohlednit pouze ty skutečnosti, které existovaly ke dni jeho vydání.“

12. Uvedeným právním názorem je podepsaný soud vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).
13. Polemizoval-li žalobce v podání ze dne 26. 11. 2020 s právním názorem vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku Nejvyššího správního soudu, pak krajskému soudu – vázanému právním názorem Nejvyššího správního soudu – nepřísluší s takovým právním názorem jakkoli nesouhlasit či rozhodnout ve věci v rozporu s ním.
14. Krajský soud proto uzavírá, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 11. 5. 2017, tu bylo pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu pro ztrátu bezdlužnosti a pro ekonomickou nestabilitu. Na takovou situaci žalovaný řádně reagoval tím, že řízení o odvolání ve věci změny (zrušeného) povolení zastavil, a to i s ohledem na ztrátu bezdlužnosti a na ekonomickou nestabilitu FAU s. r. o.
15. Proto krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

F.

16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovaný byl v řízení procesně úspěšný, avšak v řízení mu nevznikly žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího

správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 3. prosince 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu